

Can Kırığı Mezarlığı

– Mustafa Kara · 28 Temmuz 2015

Yine akşamüstü birazdan umutlarım da kararacakGüneş dağların ardından el sallarkenYürüyorum yapayalnız kumsaldaMasmavi umutlarımın, pembe hayalleriminNasıl kızıl ateşe döndüğüne şahit oluyorumO an hafifçe esen rüzgâr sarılıyor belimeSürükledi birlikte oturduğumuz yereİkimizde sessizce içmeye başladıkGözleri yaşardı“Daha çok canını acıtır sarhoşluk” dediİnanmadım! Bir yudum. Bir yudum daha içtimHayal kırıklıklarım ile yaşamayı öğrenmişkenCan kırığı mezarlığında buldum kendimi...Veda etmeden giderken can tanem izlerini silmeyiAnıları, hatıraları almayı unuttunAma unuttuğun bir şey vardıUmudu bende unuttunSanki bana bir ışık bıraktıydın!Umut etmek ve hayaller güzeldirUçsuz bucaksız masmavi umutlarım Sana dairDüşlerime sığdıramadığım tozpembe hayallerim vardıSen veda etmeden giderkenHayal kırıklıklarım ile yaşamayı öğrendimCan kırığı mezarlığında buldum kendimi...Düşlerime sığdıramadığımTozpembe hayallerimi kaç kez yok ettin Yaşarken öldürdün ayaklar altına aldın sevdamiBirlikte nefes aldığımız aynı havayı kokladığımızKoca şehri ağılatacak kadar ağırdı veda etmeden gidişinŞimdi yokluğunu koynuma aldımHayal kırıklıklarım ile yaşamayı öğrendimCan kırığı mezarlığında buldum kendimi...*“Kalbim kırıldığından beriCümlelerim boğazımda bir yumrukHarflerim ses tellerime asılı intihar eylemindeSusmak anadilim olduğundan beriCümlelerim şekilsiz”Hayal kırıklıklarım ile yaşamayı öğrendimCan kırığı mezarlığında buldum kendimi...Birlikte yaşadık, birlikte öğrendik ömrüm seninleAcılara güldük sevinçlere beraber ağladıkYüreğimize kan damlattıkBen hep sana yandımSonunda toprağı yorgan gibi çektim üzerimeİnadına beklerken gelmeyeceğini bile bileHayal kırıklıklarım ile yaşamayı öğrendimCan kırığı mezarlığında buldum kendimi...Mustafa KARAAHMETOĞLU27.07.2015*Sevgili arkadaşım değerli dost Şimal Güney'e gönül dolusu teşekkürler...